

tvivlsom. Man har derfor troet i ethvert Fald med Tryghed at kunne overlade Afgjørelsen af dette Spørgsmaal til Domstolene, og Udvalget gjør derfor Forslag om at lade Slutningen af Paragraphens 1ste Stykke udgaae. (Ændring Nr. 19).

Udvalget har allerede ovenfor ved Behandlingen af § 45 fundet Veilighed til at udtale, at Udtrykket „straffes som Gjerningsmand“ ikke bethyder, at den Paagjældende skal straffes med den for den fuldbyrdede Forbrydelse fastsatte Straf, men som Ophavsmand til den foreliggende Gjerning efter dennes hele Bessaffenhed, altsaa efter Omstændighederne som for fuldbyrdet eller blot forsøgt Forbrydelse, cfr. § 45, sammenholdt med § 47. I denne Betydning er Betegnelsen ogsaa brugt i § 52, saa at Complotanterne ikkun straffes efter Reglerne for Forsøg, naar Forbrydelsen ikke er bleven fuldbyrdet. Da der imidlertid mulig kunde reises Tvivl herom, idet der umiddelbart i Forveien tales om, at „Forbrydelsen er bleven iværksat“, hvilket efter Lovudkastets almindelige Benyttelse af dette Ord, der ogsaa stemmer med sædvanlig Sprogbrug, nærmest betegner Forsøget eller Forbrydelsens Paabegyndelse, og Affattelsen af § 52 saaledes muligt kunde give Anledning til den Misforstaaelse, at Deeltagerne i et Complot altid skulde belægges med Straf for fuldbyrdet Forbrydelse, saasnart Beslutningen blot var kommen til Udførelse, foreslaaer Udvalget at have al Tvivl ved at ombytte Ordet „iværksat“ med „fuldbyrdet eller begyndt“. (Ændring Nr. 18.)

Endnu skal Udvalget tilføie, at det for Trykdeligheds Skyld anseer det for rigtigt at indfætte Ordet „Complot“ i Begyndelsen af § 32 umiddelbart efter den givne Fremstilling af Begrebets Indhold. (Ændring Nr. 17).

At Udvalget foreslaaer, at § 53 udgaaer, er allerede ovenfor bemærket (Ændring Nr. 26).

At den efterfølgende Deelagtighed, som Lovudkastet behandler i § 54, straffes bethydlig ringere end den fuldbyrdede Forbrydelse, stemmer med Grundsætningerne i vor nuværende Strafferet, og Udvalget indskrænker sig til at bemærke, at det, for at vedligeholde en fast Sprogbrug i Loven, foreslaaer at ombytte

Ordet „Iværksættelse“, sidste Linie, med „Fuldbyrdelse“. (Ændring Nr. 21.)

Den i § 55 optagne Bestemmelse om, at Husfruen, der ved sit Afhængighedsforhold til Manden har ladet sig bevæge til at deeltage med ham i Forbrydelse, kan slippe med ringere Straf end den i Loven i Almindelighed for hendes Meddeelagtighed fastsatte, og efter Omstændighederne endog forstaaes for al Straf, og at lige Misdåd kan vises imod Andre, der paa Grund af Afhængighed i Hjemmet have ladet sig forlede til Meddeelagtighed, og i Almindelighed mod Børn under 15 Aar, der ere forførte af ældre Personer, som maae antages at have særegen Indflydelse over dem, hører til de Bestemmelser i Lovudkastet, hvortil der ikke findes noget Tilsvarende i den ældre Lovgivning, men som tiltale ved deres Humanitet, og som man jævnligen har følt Trang til i Retslivet. Navnligen gjælder dette for Husfruens Bedkommende, der ikke let vil kunne unddrage sig fra at deeltage i Tilberedelsen og Myrdelsen af de Koster, som Manden bringer til Huset. Det behøver neppe at siges, at naar Lovudkastet taler om, at hun ved at afflaae Mandens Forbring om at tage Deel i hans Brøde, vilde udsætte sig for Mishandlinger, tænkes herved ikke paa Vold og Legemsbeskadigelser, der bringe Liv og Helsen i Fare, men i Almindelighed paa raar og brutal Udsærb, cfr. Lovudkastets § 199.

Efter den Plads, der er given § 56 om Angivelsespligten, maa Lovudkastet antages at have opfattet Undlæbelsen af sammes Opfyldelse som en Art Meddeelagtighed i fremmed Brøde. Det turde imidlertid være indlysende, at den ikke indeholder nogen saadan, men et Brud paa den Forpligtelse, som i Staten maa paahvile Borgerne til at hde det Offentlige Bistand til Retsfikkerhedens Hævdelse imod alvorlige Retsbrud, naar Saadant kan stee uden Fare for dem selv eller deres Nærmeste, og Udvalget formener derfor, at Paragraphen vil finde sin rette Plads i 13de Capitel om Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og Orden. I Overensstemmelse hermed foreslaaer det at lade § 56 udgaae af nærværende Capitel og henflytte samme imellem §§ 104 og 105